

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sofijski rayonen sad (Bolgarija) 6. avgusta 2021– „Banka DSK“ EAD/M. V.

(Zadeva C-489/21)

(2021/C 481/22)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Sofijski rayonen sad

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: „Banka DSK“ EAD

Tožena stranka: M. V.

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1 Ali je treba člen 3(1) Direktive 93/13/EGS ⁽¹⁾ v povezavi s točko 1(e) in (f) iz Priloge k tej direktivi razlagati tako, da pogoji, v nasprotju z načelom dobre vere in poštenja, povzročijo nastanek obveznosti, ki so v škodo potrošnika, če potrošnikove stroške po kreditni pogodbi bistveno zvišajo, če potrošnik svoje plače mesečno ne nakazuje [na račun] pri banki, ki daje kredit, če se upošteva, da je v skladu s pogodbenimi pogoji zavezan dovoliti ustanovitev zastavne pravice na svoji terjati iz naslova plače?
- 2 Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali je treba člen 3(1) Direktive 93/13/EGS v povezavi s točko 1(e) in (f) iz Priloge k tej direktivi razlagati tako, da pogoji, v nasprotju z načelom dobre vere in poštenja, povzročijo nastanek obveznosti, ki so v škodo potrošnika, če potrošnika zavezujejo, da ne le nakazuje svojo plačo [na račun] pri prodajalcu ali ponudniku, ki daje kredit, temveč dejansko koristi tudi druge storitve prodajalca ali ponudnika, ki daje kredit?
- 3 Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, po katerih merilih se mora nacionalno sodišče načeloma ravnati pri presoji nepoštenosti? Ali je treba upoštevati zlasti moč vezanosti predmeta kreditne pogodbe na stranske storitve, ki jih mora potrošnik koristiti, število stranskih storitev in nacionalno zakonodajo o omejitvah vezane prodaje?
- 4 Ali načelo s pravom Unije skladne razlage nacionalnega prava, kot je bilo določeno v točki 26 sodbe 14/83, von Colson, velja tudi za razlago nacionalnih predpisov, ki urejajo druga pravna področja, ki niso urejena v pravu Unije (konkretno določbe o nelojalni konkurenci), ki pa so sorodna s pravno materijo pravnega akta Evropske unije, ki ga nacionalno sodišče uporablja v postopku, ki poteka pred njim (v obravnavanem primeru Direktiva 93/13/EGS o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah), in ali je treba pri taki razlagi nacionalnega prava uporabljati standarde Listine Evropske unije o temeljnih pravicah?
- 5 Ali je treba člen 7(2) v povezavi s členom 6(1)(d) Direktive 2005/29/ES ⁽²⁾ in člen 10(2)(f) Direktive 2008/48/ES ⁽³⁾ razlagati tako, da je navedba nižje posojilne obrestne mere v glavni pogodbi o potrošniškem kreditu v skladu z njima prepovedana, če je odobritev kredita po tej posojilni obrestni meri odvisna od pogojev, ki so določeni v prilogi k pogodbi? Ali je treba pri tem preizkusiti presojati način formulacije pogojev za znižanje posojilne obrestne mere, prenehanje uporabe takega znižanja ter sredstva, ki privedejo do ponovnega znižanja?
- 6 Ali je treba člen 5(2)(b) Direktive 2005/29/ES razlagati tako, da je treba pri presojanju možnosti bistvenega vpliva ekonomskega obnašanja potrošnikov upoštevati tržni delež banke, ki daje potrošniške kredite, glede na potrebe potrošnikov, ki koristijo takšne izdelke?
- 7 Ali je treba člen 3(g) Direktive 2008/48/ES razlagati tako, da so stroški po pogodbah v povezavi s potrošniško kreditno pogodbo, pri katerih se ob njihovi izpolnitvi v skladu s potrošniško kreditno pogodbo odobri znižana obrestna mera, del učinkovite letne obrestne mere za kredit in jih je treba zajeti v izračun kredita?
- 8 Ali je treba člen 3(g) Direktive 2008/48/ES v povezavi s členom 5 Direktive 93/13/EGS razlagati tako, da je treba pri neizpolnitvi obveznosti iz pogodb v povezavi s kreditno pogodbo, ki ima za posledico zvišanje posojilne obrestne mere za kredit, tudi učinkovito letno obrestno mero izračunati v skladu z višjo posojilno obrestno mero zaradi neizpolnitve?

- 9 Ali je treba člen 10(2)(g) Direktive 2008/48/ES razlagati tako, da se nepravilno navedbo učinkovite letne obrestne mere v kreditni pogodbi med prodajalcem ali ponudnikom in potrošnikom kot kreditojemalcem šteje za manjkajočo navedbo učinkovite letne obrestne mere v kreditni pogodbi in mora nacionalno sodišče uporabiti pravne posledice, ki so določene v nacionalnem pravu za manjkajočo navedbo učinkovite letne obrestne mere v potrošniški kreditni pogodbi?
- 10 Ali je treba člen 22(4) Direktive 2008/48/ES razlagati tako, da je sankcija ničnosti potrošniške kreditne pogodbe, ki jo določi nacionalni zakonodajalec, v skladu s katero je treba vrniti le odobreno glavnico, sorazmerna, če potrošniška kreditna pogodba ne vsebuje natančne navedbe učinkovite letne obrestne mere?

- (¹) Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).
- (²) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL 2005, L 149, str. 22).
- (³) Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL 2008, L 133, str. 66).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Înalta Curte de Casație și Justiție (Romunija)
10. avgusta 2021 – WA/Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din
Ministerul Afacerilor Interne**

(Zadeva C-491/21)

(2021/C 481/23)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Înalta Curte de Casație și Justiție

Stranki

Tožeča stranka: WA

Tožena stranka: Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 26(2) PDEU, člen 20, člen 21(1) in člen 45(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter člene 4, 5 in 6 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (¹), razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, ki ne omogoča izdaje osebne izkaznice, ki lahko velja kot potna listina v Evropski uniji, državljanu države članice zato, ker ima stalno prebivališče v drugi državi članici?

(¹) UL 2004, L 158, str. 77.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Högsta domstolen (Švedska) 16. septembra
2021 – CC/VO**

(Zadeva C-572/21)

(2021/C 481/24)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Högsta domstolen